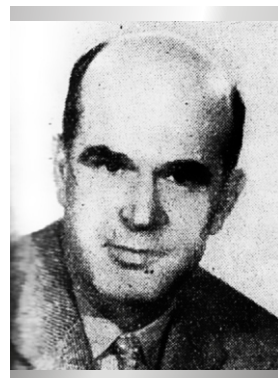


P 1911-ben született, egész élete és munkássága a len- és kenderiparral kapcsolatos. Az 1930-as években a Linum Gyárban kezdett dolgozni.

A II. világháború után a nagy károkat szenvedett győri gyár helyreállításának irányítója és tevőleges résztvevője volt. Később az Újszegedi Kenderszövőgyár vezetője lett. 1953-ban a budapesti Len-Kenderipari Igazgatóságra került, a műszaki osztályt vezette hosszú évekig. Eredményes munkásságát a Győri Lenszövőgyár újjáépítése, a Pécsi Kenderfonógyár, a Csillaghegyi Szövőgyár és az Újszegedi Kender- és Lenszövőgyár korszerűsítése fémjelzi. A rostkikészítés korszerűsítésében is kiemelkedő eredményeket ért el, beleértve a melléktermékként jelentkező pozdorja bútorlapként történő hasznosítását. Későbbi időszakában is az iparvezetésben tevékenykedve a rostipar ügyeivel foglalkozott. A Könnyűipari Minisztérium osztályvezető-helyetteseként ment nyugdíjba.



PADOS FERENC

A háború után bekapcsolódott a Mérnökszakszervezet textil szakosztályának munkájába is és az 1948-ban megalakult Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület egyik alapító tagja volt. A len-kender szakosztály kettéválása után évekig a len szakosztály elnöki teendőit látta el. Sokat tett a korábbi szakosztályból alakult társszakosztályok harmonikus együttműködéséért. Szakosztályi elnöksége alatt számos eredményesen működő üzemi csoport alakult.

Eredményes munkáját több elismeréssel jutalmazták: 1968-ban a Textilipar fejlesztéséért, 1985-ben Kiváló egyesületi munkáért éremben részesült.

1999-ben hunyt el.

PADOS FERENC

